

Αγαπητέ φίλε και αλησμόνητε Στέλιο

Τη στιγμή αυτή δέν πονούν και δέν δακρύζουν μόνον οι στενοί συγγενείς σου.

Πονά και δακρύζει όλος ο Αθλητικός κόσμος, πονούν και δακρύζουν η Κύπρος που σε γέννησε και η Ελλάδα που σ' ανάθρεψε και σε μεγάλωσε, πονούν όλοι οι άνθρωποι που κατά τη διάρκεια της ζωής σου βρέθηκαν και συνεργάστηκαν μαζί σου, πονούμε όλοι εμείς οι φιλοθεάτες που ανάμεσά μας έζησες.

Οι συγγενείς σου έχασαν ένα επίλεκτο μέλος της οικογενείας τους. Η Εκκλησία ένα ένθερμο και διαλεκτό τέκνο, η πατρίδα έναν εξαίρετο Έλληνα και σπάνιο αγωνιστή, ο αθλητισμός ένα διακεκριμένο μέλος και πρωταγωνιστή του και η φιλοθέη ένα χρυσό δημότη και πρωτεργάτη στα έργα προόδου της.

Ο θάνατος είναι ανίκητος. Κι' αυτή τη φορά δέν πήρε κάποιον οποιονδήποτε απο κάποια οικογένεια. Πήρε έναν εκλεκτό με επώνυμη προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Όλοι μας σήμερα βλέποντας εδώ μπροστά μας το φθαρτό σου σώμα, δέν μπορούμε και δέν θέλουμε να πιστέψουμε ότι μας αποχωρίστηκες ήδη, ότι στερηθήκαμε πιά τη φίλτα σου, τις γνώσεις σου, τις συμβουλές σου, του έργου και της προσφοράς σου. Προσφορά πηγάφα και ανιδιοτελή, προσφορά χωρίς γογγισμό, προσφορά που σαν μοναδικό αντάλλαγμα της θεωρούσες την εσωτερική ικανοποίηση, την ενδόμυχη και μόνιμη χαρά που μόνον όσοι εργάζονται το αγαθό έχουν το προνόμιο να νοιώθουν.

Ευρισκόμενοι σήμερα μπροστά σου δέν ξεχνούμε ακόμα την απεραντωσύνη που σε χαρακτήριζε και που σ' έκανε εύκολα να ξεχνάς την πικρία που καμιά φορά η ανθρώπινη κακία, η μικρότητα και ο φθόνος σου προσέφεραν. Οι οποιοσδήποτε πικρίες δέν στάθηκαν ποτέ ικανές να σε αναχαιτίσουν απο την εκτέλεση του σωστού και αγαθού έργου. Αξιοθαύμαστη ήταν πάντα η ψυχική σου καρτερία και καταπληκτική η πνευματική σου αντοχή. -

Αναφερόμενοι σήμερα, την ώρα αυτή τη θλιβερή, στην κοινωνική σου προσφορά ίσως πικραίνουμε την άγια ψυχή σου. Συγχώρησέ μας όμως. Αισθανόμαστε έντονα την υποχρέωση και το καθήκον να τό κάνουμε αυτό ώστε αυτά τα λίγα μας λόγια να πάρουν θέση ευλαβικού μνημοσύνου μπροστά στο φίλο, το διακεκριμένο αθλητή, τον καλό χριστιανό, τον άριστο Έλληνα, τον χρυσό και σεμνό δημότη που χάσαμε.

Αγαπητέ και αλησμόνητε φίλε και αδελφέ Στέλιο

Ο δρόμος της επίγειας ζωής σου τέλειωσε. Έτσι θα τελειώσει κάποτε και όλων όλων σήμερα σε συνοδεύουμε στην τελευταία σου κατοικία. Θρηνούμε για τον αποχωρισμό σου, βαρύ το πένθος. Βαρειά και βαθειά η θλίψη που ο θανατό σου προκάλεσε. Παρηγορούμαστε μόνον απο το γεγονός ότι ο χωρισμός αυτός δέν είναι αιώνιος. Μόνο το φθαρτό σου σώμα θα επιστρέψει σε λίγο στη μητέρα γή. Η ψυχή σου, η ψυχή όλων μας ανήκει στο θεό και είναι αθάνατη. Εκεί λοιπόν ψηλά θα συναντηθούμε και πάλι όλοι μας κάποια ημέρα. Εκεί ο καθένας μας θα πάρει κάποια θέση. Για σένα, για τη δική σου ψυχή έχει ήδη ετοιμασθεί θέση μακάρια και αιώνια. Το έργο σου στη γή την έχει ετοιμάσει. -

Αγαπημένε και αλησμόνητε αδελφέ

Εξετέλεσες το γήινο έργο σου με αυστηρή συνέπεια και παραδειγματική αφοσίωση. Δημιούργησες λαμπρή οικογένεια και πρόσφερες πολλά στο κοινωνικό σύνολο. Φεύγεις απο την πρόσκαιρη ζωή με ήρεμη και ήσυχη τη συνείδηση. Μπορείς λοιπόν τώρα που βρίσκεσαι στον προθάλαμο της άλλης, της αιώνιας ζωής, να επαναλάβεις με όλη τη σεμνότητα που διέκρινε τη ζωή σου, τους λόγους του Αποστόλου των Εθνών:

"Τον αγώνα σου τον καλό ηγώνισμαί, τον δρόμον τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα"

Αιώνια σου η μνήμη αγαπητέ και αλησμόνητε αδελφέ Στέλιο.